Ч. 39. Второк 20 лютого (5 марта) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоі.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Скликане сойму. — З парляментарних комісий. — З Ішпанії.)

Справа скликаня сойму, — хоть вже в сім взгляді телеґрафовано постановлену дату — ще до тепер не порішена. Правительство бажало би продовжити парляментарну сесию для полагодженя некучих, державних справ і тому запитувало провідників польского Кола, чи оно не вгодить ся на скорочене соймовоі сесиї, а они рішучо супротивили ся сему, заявляючи, що доривочна, чи навіть двотижднева сесия сойму абсолютно не вистане для полагодженя краєвих справ. Однак, щоби дати можність переведеня горівчаного податку в парляменті, Коло польске згодить ся на відложене речинця скликаня сойму на пізнійший час, під услівем, що сесия не буде нічим ограничена і зможе відповісти фактичній потребі. На сій підставі ведуть ся переговори.

Правительственний проєкт в справі нового закона о похатництві годить ся взагалі з правительственними предложенями в тій справі з 1894, 1897 і 1900 року. В теперішнім проєкті увзгляднено уваги промисловоі комісиї з попередноі каденциї, а обмежане похатництва іде дальше, як в попереднім предложеню. В попередних проєктах видане заборони похатництва було обмежене до всіх місцевостий з вимком тих, котрі числять менше як 10.000 мешканців, а в 1900 році до всіх з вимком тих, що мають менше як 100.000 мешканців, а в 1900 році до всіх з вимком тих що мають менше як 5000 населеня, то тепер се обмежене цілком виелеміновано так, що всюди можна видати заборону похатництва, коли тільки в даній місцевости знаходить ся достаточне число склепів, що можуть заспокоїти потреби консументів. — На засіданю промисловоі комісиї міністер торговлі Каль заявив, що проєкт закона зміряючого до усуненя нечестноі конкуренциї, і новеля до нового промислового закона вже готові, перед тим однак мусять бути предложені до оцінки поклинаним корпорациям. Міністерство предложить палаті послів правительственні предложеня в справі зміни §§. 59 і 60 промислового закона, независимо від загальноі реформи сего закона.

Ішпанія станула над берегом руіни. Нещасливий вислід війни зі Сполученими Державами, утрата послідних останків величезних колись кольоній, захитане публичного кредиту, лихий стан фінансів держави, недостаток средств на піднесене просьвіти, лиха адміністрация і незручність мужів, стоячих при кермі держави — все те зложило ся на такий стан домашноі революциї, який тепер запанував в Ішпанії. Нужда населеня, зворушені уми в наслідок утрати жерела заморских користий з кольоній, та податковий гнет довели до революцийних конспірацний, які ще в осени тамтого року вибухли явною полумінію в Каталоніі. Той рух мав ціху політичну, звернув ся був против пануючоі династиї в користь претендента Короля VII. Правительство силою придавило сей рух, а провідників покарало вязницею. В слідстві показало ся, що карлістичний рух підпирало духовеньство, тож і правительство само піддержувало невдоволене та ненависть против духовеньства. І тут виявила ся короткозорість кабінету Аскараґа, яка довела край до анархії. Неприхильність правительства до духовеньства визискали радикальні аґітатори в той спосіб, що підвели нарід до чинного нападу на монастирі та сьвящеників. Почато рабувати не лише мешканя, але і церкви. Бійки, смерть і пожога попеслись по краю, а наслідком сего було оголошене стану облоги, нові оружні репресаліі та арештованя. Але такі насильні міри не причинять ся до успокоєня народа, коли не наступлять глубші реформи. Бунт, що притих нині, вибухне завтра з новою силою.

Новинки.

Львів дня 4 го марта 1901.

— **З Комарна** пишуть: В четвер 7-го н. ст. марта устроює комарняньска читальня „Просьвіти“ при участи львівского хору академиків в сали товариства задаткового вечерниці в память 40-вих роковин смерти Тараса Шевченка з такою програмою: Часть І. 1) Вступне слово виголосить О. П. 2) Старицкий-Лисенко: „На прю“ — відспіває мужеский хор. 3) Шевченко: „Причинна“, віддекламує М. П. 4) Народні пісні: а) Лисенко;

Юані Аго.*)

(З фіньского.)

I.

Ворона і ластівки.

Лісна ворона, що жила недалеко від села в густих лісах, завзяла ся дуже на птичі гнізда. Не задля недостачі иншоі поживи, лише тому, що припали їй до смаку малі молоді пташки, так що нічого иншого більше не смакувало. І стала таким смакуном, що найліпше любила проковтувати їх живих, ще з мягким пухом, так аби они при проковтуваню трохи в еі горлі тріпали ся.

— Я їх цілком не убиваю, Боже борони; проковтую їх живцем і замість студеного гнізда даю ім теплє, затишне місце — відповідала звичайно ворона птицям, коли они докоряли їй еі лакомством і розбишацтвом.

Але згодом вже з початком весни почало не ставати тих ласощий в лісах. Всі гнізда малих птиць були обрабовані а молодих инших, більших птиць ворона не могла дістати. Тому постановила одного дня відвідати свояків, польові ворони, в селі. Там мусіли ще бути малі молоді птиці, бо по всіх огородах було повно птичих гнізд, а під кождою стріхою по кілька ластівячих гнізд.

Вчасним ранком, коли ціле село ще спало, вилетіла ворона з ліса на поле і застала там товаришку своячку, польову ворону, що ходила вздовж бороздою.

— Ти снідаєш, як бачу! Що їш — що їш? — спитала сідаючи на ворине.

— Кра — кра, ім хробачки — відповіла польова ворона.

— Погана їда — погана їда! — ганила лісна ворона.

— Їм що є!

— Їдж радше молоді пташки — молоді пташки!

— Тут не вільно — не вільно!

— Славна їда — а мало заходу.

— Може бути — може бути!

— Ходи товаришко — ходи зі мною!

— Куди! — і польова ворона витягнула шию.

— В село! Поділимо ся добичию!

— Дай спокій! Дай спокій! — остерігала польова ворона.

— Чому?

— Дай спокій!

— Чому?

— Кажу дай спокій.

Але лісна ворона не дала спокою, лише полетіла в село. Скоро долетіла до першоі хати, сіла на комин і стала розглядати ся і наслухувати. Розглядала ся за ластівками, що високо у воздусі літали понад загородою і деколи стрілою спускали ся на долину попід стріхи і чула цьвірінкане, яке за кождим разом роздавало ся, скоро лиш мати прилетіла до гнізда.

Ворона не бере нічого силою, ніколи не запускає ся в отверту борбу, навіть з слабшою птицею; она жде на пригідну хвилю, аби напасти, украсти, потайки зрабувати.

Тому ждала лісна ворона на хвилю, коли ластівок не було в гнізді і перелетіла чим скорше з комина на березу, що стояла за стодолою. Там удавала немов би чистила ся і приглядала ся околици. Але за кождим разом, як зачула під стріхою тихий цьвіркіт, то аж їй слина з дзюба текла. На кождім розі було одно ластівяче гніздо а також по середині під стріхою були гнізда. Але не легко було закрасти ся до них. Она скакала з галузки на галузку, витягала шию, наслухувала і розглядала ся та ховала ся за пень дерева, кілько разів почула, що надлітають ластівки. В однім розі платва була така довга, що она могла на ній

---

*) Подані тут оба оповіданя суть політичними сатирами на російский уряд, котрий намагає ся, як звістно, від якогось часу цілу Фінляндию зросийщити. Іменно заведено там в послідних трех роках, против фінляндскоі конституциї, запорученої всіми російскими царями, російску мову в політичних урядах, знесено окреме фінляндске войско а рекрутів приділено до російских полків і знесено свободу праси, а заведено російску цензуру. Против тих насильств вислали Фінляндці до царя депутацию з протестом, котрий підписало 500.000 фінляндских горожан, але цар тоі депутациї не приймив. В наслідок того панує в Фінляндиї велике і загальне огірчене, котре пробиває ся і в згаданих сатирах фіньского писателя. Під вороною і бугаєм в обох поданих сатирах треба розуміти Росию.

„Та туман яром котить ся“, б) Людкевич: „Ой на горі, горі“, в) Людкевич: „Ой попід гай“, відспіває мужеский хор. 5) Pastirzk: Fantasie „Liebeszauber“, цитрове сольо, відограє О. У. 6) Лисенко: „Пісня про Куперияна“, відспіває мужеский хор. — Часть II. 7) „Шевченко народний поет“, відчитає В. У. 8) а) Лисенко: „Ой і не гаразд“ і б) Людкевич: „Козаченьку“, відспіває мужеский терцет. 9) Шевченко: „Кавказ“, віддеклямує М. К. 10) Лисенко: „Народні пісні“, відспіває мішаний міщаньский хор. 11) Народний гимн на україньску нуту, відспіває мужеский хор. — Ціни місць: крісло 2 кор., вступ на салю 1 кор. Чистий дохід призначений на читальню „Просьвіти“ в Комарні. Добровільні датки приймає голова читальні о. В. Петрик. Початок точно о годині 7-ій вечером. По вечерницях відбуде ся комерс в сали читальні.

— **Руский театр** дасть в Рогатині ще 4 представленя. Репертуар слідуючий; ві второк дня 5-го „Шалавила“ комедия в 5 актах Глиньского; в четвер 7-го „Ямарі“ комічна опера Целлера в 3 актах.

— **Мішок з грішми**, який везла почта, пропав десь в дорозі з Коломиї до Черновець. В мішку тім знаходили ся листи з грішми в сумі 3000 К. і 200 записаних в книги (рекомандованих) листів. Жандармерия слідить пильно, де би той мішок міг подїти ся.

— **Смерть в бочці**. В Чепелях, повіта брідского, на весїлю, паробок Казимир Совіньский, літ 25, син тамошного господаря Кароля, так залив ся, що коли вийшов до сїний, впав комітъ головою до бочки з водою і утопив ся, чи радше удушив ся. Здаєсь однакож, що его там упхали Павло Корчмарин і Ганка Гончарук.

— **В Тумири**, повіта станиславівского, забили парібки вертаючі з весїля Стефана Дутчака, чоловіка жонатого. Всїх парібків, котрих було девять, арештовано і засаджено до арешту в Станиславові. Кажуть, що той, що его забили, сам був великим забияком.

— **Підкинена дитина з посагом.** В поїздї, що приїхав з Підволочиск до Тернополя, найшов контролюючий кондуктор велику пачку, а розвивши єї, знайшов там живу дитину, а побіч неї лист з квотою 1500 зр. В листї було написано, що ті гроші призначує ся тому, хто зобовяже ся виховувати дитину до 15-го року житя. Скоро той речинець мине, обовязує ся безіменна пані відобрати дитину. Кондуктор приняв дитину радо до себе.

— **Страшна катастрофа** лучила ся сими днями в Будапештї. Перед тамошною народною кухнею зібрало ся було більше як може яких двіста людий, котрі нетерпеливо ждали, коли єї отворять. На самім передї коло дверий стояв якийсь старий слабосильний чоловік. З заду прибувало щораз більше людий і тиснули ся. Нараз отворено двері і цїла товпа посунулась наперед. Старий чоловік напередї не міг видержати напору, тим більше, що треба було ще сходити східцями: упав, а на него й ті, що ішли за ним. Товпа з заду, не знаючи, що стало ся напередї, пхала ся дальше і так в одній хвили зробила ся в кухни величезна купа людских тїл, з котрої добував ся страшний крик від страху і болю. Аж той крик і люди, що прибігли на поміч, опамятали товпу, котра вже перестала пхати ся до середини. Тимчасом в кухни так богато було покалїчених, що аж треба було завізвати на поміч стацию ратункову, котра одного за другим відвозила до шпиталю. Найгірше потерпів той старий чоловік, що був на передї, его так покалїчено і поломано в нїм кости, що его вже ледви живого відвезено до шпиталю, де він до кількох годин і номер. При сїй катастрофі покалїчило ся тяжко около 80 людий. Дивне вражінє робила цїла сцена, коли стация ратункова збирала з купи ранених і обвязувала їм рани, підчас коли другі засїдали до столів і їли спокійно, як би там нїчого не стало ся.

— **Не дармо кажуть, що щастє сліпе,** бо иноді лїзе до того, котрий єго зовсїм не потребує, а оминає того, котрому би оно дуже придало ся і котрий нераз і цїле житє виглядає та не може діждати ся. Князь Хаіме (Jaime) син Дон Карльоса, претендента до іспаньского престола чей не бідний чоловік, але щастє зробило єму сими днями велику несподїванку і доложило єму до єго благодати, ще й хорошеньку суму 200.000 рублїв або яких 500.000 К., котрі він виграв на росийскій льотериї державній. Молоденький князь не сподївав ся таких гроший, коли приїхав з Хіни до Марсилії, де тепер перебуває.

— **Померли:** Юліян Бережницкий, директор каси ощадности і радний міста Кракова, з роду Русин. Покійник номер нагло на удар серця.

Господарство, промисл і торговля.

— **Справозданє, Замкненє рахунків і біланс „Краєвого Союза Кредитового“**, стовариженя зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за другий рік адміністраційний 1900.

Рахунок оборотовий.

Приходи:

	корони
Фонд резервовий . . .	230·86
Вплачені удїли	7.543·56
Вкладки ощадности . . .	192.119·16
Сплата скриптів	8.011·80
Сплата векслїв	41.788·03
Побрані відсотки . . .	19.212·86
Зворот коштів адміністрациї .	2.641·59
Льокациї	122.195·06
Дивіденда належна з 1899 р. .	683·08
Парцеляциї у Львові . . .	35.491·71
За друки для товариств . .	204·20
Решта чистого зиску з 1899 р. .	91·88
На специяльну резерву . .	100.43
Разом .	430.314·22

Розходи:

Фонд резервовий . . .	203·15
Виплачені (сторновані) удїли .	1·87
Звернені вкладки . . .	80.544·01
Позички на скрипти . . .	57.143·80
Позички на векслї . . .	134.202·85
Виплачені відсотки . . .	11.082·42
Кошти адміністрациї . . .	8.226·63
Кошти спору	40·99
Льокациї	101.333·14
На движимости	121·40
На друки	741·69
Льокация специяльної резерви .	100·43
Парцеляция у Львові . .	35.491·71
Виплачена дивіденда і дописана в 1900 р.	683·08
Зиск з року 1899 . . .	968·68
Разом .	430.885·35
До того приходи .	430.314·22
Загальний оборот .	861.199·57

сїсти. А там було також гнїздо, повне найщуплійших, найсмачнїйших малих ластївочок і то дуже близько.

Їда була готова, треба було витягнути лиш дзюб і сягнути по неї. Але тут не могла засїдати до їди. Она хотїла птички одну по другій перенести на комин, там рядом поскладати, одну по другій брати в дзюб, вигнути шию назад і поволи, поволеньки їх проковтувати, не убивати, Боже борони, живцем проковтнути, дати їм тепле, затишне місце....

Ворона сягнула дзюбом до гнїзда і витягнула на пів голу птичку, що цїла тріпотала ся. Відтак розпустила крила, відбила ся легко ногами від бальки і відлетїла.

*

Але Господи Боже, який тут нараз рух счинив ся!

— Бачність! Бачність! — роздало ся пошибаючи у воздусї. — Бачність! Бачність! — відповідали голоси з инших боків.

Але ворона, привикла до того, що малї птицї боронять своїх гнїзд, не дала ся тим налякати. Нехай собі кричать, більше їй нїчого не зроблять. Спокійна і певна себе перелетїла на комин, положила свою добичу ще живу на примурку і хотїла вертати до ластївячого гнїзда. Коли вже раз уложила собі порядок страв, хотїла приготовити собі пир.

Але крик у воздусї ставав чим раз сильнїйший, роздавав ся з близька і з далека, нїс ся від загороди до загороди і за кілька хвиль всї птицї з цїлого села зібрали ся до купи.

Довкола ворони у воздусї свистїло і шумїло, немов би від тисячий батогів і немов би кождий з них бив єї по плечи. Всьо, що могло лїтати: ластївки, воробцї, берегульки, коси, синицї всьо з криком, свистом і шумом кинуло ся на опришка, на бурителя спокою. У воздусї зачорнїло від тих всїх ворогів, нападали ворону з переду, з заду, з гори, з долини з блискучими очима, роззявленими дзюбами і витягненими малими кігтями, острими як шпильки.

З того не богато собі робила ворона, єї довге, тверде піре давало їй остаточну охорону... але той крик заглушував, приголомшував єї, доводив до розпуки. Они ж збудили цїле село, кликали цїлий сьвіт на сьвідків єї невдалого наміру; она хотїла зробити всьо без крику, тихо, осторожно і скоро, а тут счинив ся з того публичний скандал.... ба, он тепер вже почали й кури кудкудакати і гуси ґеґати і качки квакати....

Цїлком приголомшена, затуманена лїтала ворона по цїлім селї сюди і туди і не знала, де має сховати ся, де свій встид подїти....

Була люта і хотїла забавити ся в сокала; пустила ся на кількох найблизших крикачів, але втратила рівновагу і перевернула ся у воздусї.

Яка радість! Який крик! Навіть сорока, єї стара суперниця в рабованю птичих гнїзд прилетїла і аж танцювала з утїхи довкола неї у воздусї та реготала ся на цїле горло і била крилами оплески.

І польові ворони прилетїли з поля і посїдали на пліт, аби придивити ся цїлій комедиї.

Коли їх лїсна ворона увидїла, прилетїла до них, аби просити їх о поміч а скоро малї птички то побачили, відступили від неї....

Але лїсна ворона не найшла і у своїх найблизших своячок нїякої помочи.

— Чи я тебе не остерігала? — сказала найстарша з вороня чого товариства. — Не казала я тобі, щоби ти дала спокій, що того тут не вільно? Між нами птицями тут в селї така постанова, аби малих птиць не тикати. Не любимо того скандалу, що зараз робить ся, як хто їх рушить. Найлїпше зробиш, як чим скорше відлетиш! Колиб ти щось такого ще раз спробовала, то ми мусїлиби й собі виступити против тебе!

Лїсна ворона відлетїла засоромлена і висьміяна і вже нїколи більше не показувала ся.

А стара польова ворона, показуючи дзюбом на лїтаючі ластївки сказала: „Так, так в сполученю сила!“

II.

Бугай і мурашки.

Далеко від дороги, глубоко в порослім вересом лїсї стояв раз малий муравельник. Нїхто не знав, що він там був, і нїякі дороги, як ті, що їх самі мурашки витоптали, не вели до него. Рік в рік будували они і будували все дальше і дальше і все висше підіймала ся їх крівля збудована з ялових шпильок. А в серединї в своїм муравельнику держали малї мшицї за корови і задля тої худобини було їм дуже добре. В лїтї мурашки-робітники вибирали ся звичайно на далекі подорожи довкола по горбках і долинах; але як прийшла зима, вертали всї домів, а той дім любили більше як всьо на сьвітї. І відтак спали спокійно під снїжними замітями, дожидаючи весни, колиб могли на ново розпочати свою звичайну дїяльність.

Звичайні муравлї ведуть часто війну між собою і забирають слабшим їх добичу. Але муравлї в тім муравельнику нїколи не були ласі на чужу власність і нїколи не скривдили инших муравлїв. І не мали чого инших муравлїв бояти ся — не знали нїчого о ворогах. Ще нїхто не нарушив їх спокою.

Але одного хорошого лїтного дня почули нараз якийсь тупіт, рик і стогін, що доносив ся від пасовиска. То був двірский бугай, що заблукав ся в ту пусту лїсну сторону і глядав місця, аби вилити на нїм цїлу свою злість. Повиривані з коренем пнї і порита земля вказували куди він ішов. Вже нераз чули муравлї, як такий бугай біг попри їх мешканє, але хоч

Рахунок зисків і страт.

Зиски Корони		Страти Корони
91·88	Решта чистого зиску з р. 1889 . . .	
6.737·20	З рахунку відсоток .	
	„ „ інвентаря .	75·40
	„ „ коштів адмін. .	5.585·04
	До р. білянсу . .	1.168·64
6.829·08		6.829·08

Рахунок білянсу.

Пасиви Корони		Активи Корони
25.902·69	З рахунку уділів . .	
758.96	„ „ фонду резерв.	600·19
295 569.77	„ „ вкладок .	
2.466.59	„ „ відсоток .	
1.168.64	„ „ зисків і страт	
	Вірительности: скрипти	101.852.00
	„ векслї	193.978·10
	Льокациї . . .	27.365·19
	Інвентар . . .	678·70
	Друки . . .	885·49
	Готівка . . .	465·99
100·43	Специяльна резерва .	100·43
	Кошти спору . .	40·99
325.967·08		325.967·08

Члени в II адм. роцї.

В тім роцї адмінїстрацийнім було загалом 312 членів з 700 заявленими уділами на суму 35.000 К., з чого дїйстно вилачено на уділи суму 25.902·69 К.

В тім роцї адмінїстрацийнім не виплачено жадного уділу; два члени померли, а два виповіли свої уділи.

Поміж членами „Краєвого Союза Кредитового" було:

Сьвященників . . .	89
Урядників	61
Професорів і учителїв . .	30
Товариств . . .	38
Купців і промисловців . .	19
Адвокатів	13
Лїкарів	11
Женщин	13
Братств церковних . .	9
Властителїв реальностий .	8
Селян	11
Нотарів	4
Міщан	3
Громад	1
Артист	1
Редактор	1
Разом	312

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 4 марта. Нинї вертає сюди зі Львова мінїстер справ заграничних ґр. Голуховский.

Льондон 4 марта. Король Едвард вернув сюди вчера з Німеччини.

Рим 4 марта. В суботу як в роковини уродин і вступленя на престол папи Льва XIII. складали кардинали і достойники церкви желаня папі. Папа відповів на желаня довшою промовою, в котрій обговорював положенє церкви.

Мадрид 4 марта. Азкарраґа знову відмовив візваню до зложеня нового кабінету.

Шанґай 4 марта. Відділ російский зложений з 3.000 людий ударив під Гсікін на шайку розбишак з 10.000 людий. Той відділ мусів уступити до Мукдену утративши 20 убитих, 30 ранених і 1 армату.

Надіслане.

знали, що бугай належить до найбільших ворогів муравлїв, не могли зрозуміти, чого мають єго боятись, бо не почували ся до вини, аби коли якого бугая обидили. І той перейде імовірно попри них і дасть їм спокій.

Але коли бугай прийшов до муравельника, страшенно розлютив ся і почав скажено ричати. Відтак одним рогом розвіяв він крівлю з ялових шпильок. На те счинив ся рух і неспокій в муравельнику і на голову бугая посипав ся сок що гриз і дуже смердів. Але то ще більше озлобило бугая і він вбив оба роги в муравельник і викинув половину єго позад себе в ліс. В муравельнику між тим закипіло як в кітлї. Бугай сопів і задер гнївно хвіст. Відтак ще третий раз напав на муравельник, вбив один ріг глубоко в єго серце, топтав ратицями цїле гнїздо, порозвалював хідники і комори муравлїв, так що личинки, кукли і білї яйця далеко порозлїтали ся довкола.

Коли то зробив, пішов з риком своєю дорогою; повиривані з коренем пнї, порита земля і розвалений муравельник значили єго дорогу.

Коли муравлї побачили, що стало ся з їх мешканєм, остовпіли зі страху і тревоги. Ониж лїтами будували єго і нагромадили там найлїпші свої богатства. Аж тут їх дорога загорода стоїть розвалена; навіть одного листка не лишилось їм, де моглиби найти захист перед дощем. Безрадно бігали по тім місци, де колись стояв їх дім і нїяк не могли вигадати, що тепер діяти. Самцї, що доси жили в тій громадї як пани, ладили ся утїкати, але муравлї робітники вхопили їх за крила і задержували, між тим як инші бігали довкола і зносили личинки, кукли і яйця та складали їх коло колишнього муравельника.

Коли муравлї трохи успокоїли ся і найбільший страх минув, почали трохи близше розглядувати, що властиво стало ся і пересьвідчили ся відтак, що компати і хідники, комірки і шпихлїр, де переховували свої зимові припаси, були цїлком непарушені. Так глубоко не засягнув ріг бугая.

Відкривши то, порозсилали на всі сторони післанців, аби збирали муравлїв робітників до відбудованя розваленого мешканя. І заки прийшов вечер, порало ся вже тисячі робітників, котрі розсїяний довкола будівляний материял назад позносили до купи. Було там крику і гамору; такої рухливої роботи не видів певне ще нїякий муравельник. І цїла будова стояла за яких три дни вже під дахом. Правда, була значно низша і трохи немов приплощена; але з годом піднесе ся она знов як і перше в гору, а може одного красного дня щезне і послїдний знак бугаєвого нападу.

Муравлї нераз говорили між собою, що стало ся і дивували ся, чому властиво бугай напосів ся на їх мешканє. — Чи хотів добрати ся до їх ялових шишок? Але на що єму їх; така річ не пригожа на їду для бугая. — А може муравельник заваджав єму і він тому розлютив ся? Алеж він мав цїле величезне пасовиско і цїлий ліс; міг там бігати, топтати і ричати. — Або може мав яку давну злість до них? Може коли який муравель обидив єго?

Причини, задля котрої бугай напав на їх загороду, не вгадали мурашки нїколи. Нї одна з них не могла попасти на ту гадку, що вже сама вдача бугая така, аби всьо нищити, всьо розбивати, що висше над рівне поле.

А що до бугая, котрий розвалив муравельник, то каже о нїм вість, що коли він повернув на пасовиско, розносив ся довкола него сопух мурашок; тодї всї зрозуміли, що він зробив. Корови, до котрих він наблизив ся, з погордою відвертали ся; але старі бугаї, що самі мали на совісти не один розвалений муравельник, нїчого не дивували ся, лежали спокійно на місци і румеґали дальше, немов би їх та цїла річ нїчого не обходила.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		**День**
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берготету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 19/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·13	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а в Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·24	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телєфона число 569).